

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (predictive correlative research) เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก โดยปัจจัยที่ศึกษาประกอบด้วย การสนับสนุนทางสังคม และระยะของโรคตามการรักษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่มีประวัติการรักษาอยู่ในเวชระเบียนของโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเป็นผู้ที่เคยมารับบริการที่โรงพยาบาล ทั้งแผนกผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยใน ไม่ว่าจะอยู่ในระยะใดของการรักษา ระหว่างเดือนกันยายน ถึง เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2556 จำนวน 100 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ 1) แบบรวบรวมข้อมูลการรักษาของผู้เข้าร่วมวิจัย ได้จากการทบทวนเวชระเบียน เพื่อกำหนดระยะของโรคตามการรักษา ผู้วิจัยบันทึกไว้ในแบบบันทึกตามรหัสของตัวอย่างผู้ป่วย แบ่งเป็น กลุ่มที่อยู่ในระยะก่อนการรักษา กลุ่มที่อยู่ในระยะการรักษา กลุ่มที่อยู่ในระยะการรักษาสิ้นสุดแล้ว และกลุ่มที่อยู่ในระยะ โรคกลับเป็นซ้ำ 2) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

2. แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบสอบถามแหล่งประ โยชน์ส่วนบุคคลส่วนที่ 2 (PRQ 85-Part II) ฉบับที่แปลเป็นภาษาไทยแปลโดยจิรภา หงษ์ตระกูล (2532) และได้รับการปรับปรุงด้านภาษาโดย พัทธรา ดันธิรพัฒน์ (2552) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ในการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 รายครั้งนี้ ได้เท่ากับ .88

3. แบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย ฉบับที่แปลเป็นภาษาไทยโดย อภิญา พจนารถ (2555) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ในการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 รายครั้งนี้ ได้ เท่ากับ .85

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนโดยรวบรวมตามรายชื่อผู้ป่วย มะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักที่ได้รับการรักษาในระยะเวลาย้อนหลัง 1 ปี คือระหว่างเดือนกันยายน

2555 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 โดยการจัดส่งเอกสารบรรจุซองไปรษณีย์ จำนวน 106 ราย ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม แบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย เอกสารชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และวิธีการตอบแบบสอบถาม เอกสารการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง และซองเอกสารเปล่าพร้อมดวงตราไปรษณียากรที่จำหน่ายของส่งกลับถึงผู้วิจัย โดยได้รับการตอบกลับจากผู้เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 100 ราย

วิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลส่วนบุคคลนำมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ และวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การสนับสนุนทางสังคม และระยะของโรคตามการรักษา กับความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก โดยใช้สถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square) และวิเคราะห์หาค่าความสามารถในการทำนายของการสนับสนุนทางสังคม ระยะของโรคตามการรักษา ต่อความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

การสนับสนุนทางสังคมและระยะของโรคตามการรักษาสามารถร่วมกันทำนายความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยโดยรวมของผู้ที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนักได้ร้อยละ 81 ทำนายความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยระดับปานกลางได้ร้อยละ 92 และทำนายความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยระดับสูงได้ร้อยละ 75

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านปฏิบัติการพยาบาล ควรนำข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับบุคลากรทีมสุขภาพในการประเมินผู้ป่วย และเป็นแนวทางในการวางแผนการพยาบาลเพื่อหาทางจัดการกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก
2. ด้านการศึกษาพยาบาล ควรนำผลการวิจัยไปประกอบเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาลเรื่อง ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย การสนับสนุนทางสังคม และระยะของโรคตามการรักษา ของผู้ที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก รวมถึงการวางแผนการพยาบาลเพื่อลดความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ขยายการศึกษาความสามารถในการทำนายของปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ที่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และทวารหนัก
2. ศึกษาเชิงทดลองเพื่อทดสอบวิธีการส่งเสริมการสนับสนุนทางสังคมเพื่อลดความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยของผู้ที่มีมะเร็งในระยะต่าง ๆ ของการรักษาต่อไป